

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษา เป็นกิจกรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและคุณภาพ เพื่อเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ สำหรับประเทศไทยการจัดการศึกษาของชาติอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของหลายกระทรวง ทบวง กรม เช่นกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น กระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงหลักกระทรวงหนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีคุณธรรมและจริยธรรม รู้จัก และสามารถปรับตนเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2534 : 1)

ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 หมวด 11 มาตรา 25 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติให้มีคุณภาพ เพื่อส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ การจัดและดำเนินการดังกล่าวให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องจัดตั้งองค์คณะบุคคลขึ้น เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แนวทางการดำเนินงานตามนโยบายแผนการปฏิบัติราชการและให้มีการประสานการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกัน รวมทั้งทำหน้าที่ควบคุม กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ระดับกระทรวง จังหวัดและอำเภอ เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 (กองแผนงาน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2534 : 1)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ได้ให้ความสำคัญของการกระจายอำนาจทางการศึกษาไปยังภูมิภาค โดยมุ่งเน้นการบริหารการศึกษาในรูปขององค์คณะบุคคลหรือคณะกรรมการ ทั้งนี้ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ด้านการบริหารและจัดการโดย “ให้มีคณะกรรมการการศึกษาระดับจังหวัด ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรของรัฐ องค์กรเอกชน องค์กรท้องถิ่น เพื่อวางแผนและจัดการศึกษาของจังหวัด โดยคำนึงถึงเอกภาพด้านนโยบายและมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งความต้องการของท้องถิ่น” (แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 : 28)

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานการจัดการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันปรากฏว่า ยังไม่สามารถพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้มีคุณภาพดีที่สอดคล้องกับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของประเทศได้เท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน และความเสมอภาคในคุณภาพของการศึกษายังเป็นปัญหาสำคัญของกระทรวงศึกษาธิการอันเป็นผลเนื่องมาจากสาเหตุเกี่ยวกับเอกภาพการบริหารทางการศึกษา การกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษา การประสานงานการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ตลอดจนการจัดระบบการวางแผน การดำเนินงาน เพื่อให้การบริการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมตั้งแต่ระดับกระทรวง จังหวัดและอำเภอมีความสัมพันธ์สอดคล้องซึ่งกันและกันน้อยมาก ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดแนวทางการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมให้ครบถ้วนครอบคลุมทั้งระบบ ภาษาได้ขอบเขตกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการที่กำหนดไว้โดยยึดหลักการสำคัญ วิชาใช้ระบบการวางแผนแบบมีส่วนร่วมทุกระดับ ใช้แผนเป็นเครื่องมือในการบริหารงาน กำกับ ควบคุม ติดตามและประเมินผลสารปฏิบัติการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมทุกระดับและกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาให้จังหวัดและหน่วยงานทางการศึกษาโดยเน้นการบริหารงานโดยองค์คณะบุคคลในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับปฏิบัติอย่างแท้จริง (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2534 : 2-3)

จากนโยบายและแนวทางการดำเนินงานดังกล่าวจะเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการตระหนักและให้ความสำคัญต่อการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปยังส่วนภูมิภาค และ

ท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยการสนับสนุนให้มีการบริหารการศึกษาในรูปขององค์คณะบุคคลและเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทั้งนี้ด้วยตระหนักว่าท้องถิ่นเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ตัวและรู้ซึ่งถึงปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ดีที่สุด

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานในรูปขององค์คณะบุคคลบรรลุวัตถุประสงค์ กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2535 ให้ไว้ ณ วันที่ 6 เมษายน พ.ศ. 2535 และพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ให้ไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2535 กำหนดให้งานในหน้าที่ความรับผิดชอบของราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาคมีงานเลขานุการคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมระดับกระทรวง เขตการศึกษา จังหวัดและอำเภอ สำหรับในระดับจังหวัดกำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด (ราชกิจจานุเบกษา, 2535 : 12) และเพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีคำสั่งที่ สบ 261/2536 ลงวันที่ 22 มีนาคม 2536 แต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ และแต่งตั้งคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม ระดับเขตการศึกษา จังหวัด และอำเภอเป็นอนุกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าว สำหรับคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด (ศสว.จ) ได้กำหนดให้มีองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้ไม่เกิน 21 คน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้แทนกระทรวงอื่น ๆ 5 กระทรวง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอไม่เกิน 5 คน นอกนั้นเป็นผู้แทนกรมต่าง ๆ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการทุกสังกัดในจังหวัดนั้น ๆ เพื่อหาหน้าที่ ศึกษารวบรวมเสนอแนะการกำหนดนโยบายและพัฒนางานรวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในและภายนอกกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

จากการประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายของแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมระยะที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)ของกระทรวงศึกษาธิการพบว่าคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดยังไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะองค์กรกลางในด้าน การวางแผน การประสานการปฏิบัติและการติดตามประเมินผลในระดับจังหวัด คณะกรรมการ ยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตน ขาดทิศทางและคู่มือการดำเนินงานที่ชัดเจน (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2535 : 42) ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้พยายามที่จะพัฒนาปรับปรุงกลไก การทำงานให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและประสานงานทุกระดับ เพื่อให้งานการจัด การศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมเป็นไปตามจุดมุ่งหมาย บทบาทหน้าที่ของกระทรวง ศึกษาธิการ และตอบสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและ เยาวชนอันเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคตให้ดีขึ้น ดังจะเห็นได้จากนโยบายและแนวการ ค่าเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการตามนโยบายของรัฐบาล(นายบรรหาร ศิลปอาชา) ที่แถลง ต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ.2538 ซึ่งมุ่งเน้นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม กระจายให้องค์กรของกระทรวงศึกษาธิการในระดับจังหวัด สามารถที่จะ กำหนดนโยบายการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งให้การบริหาร งานมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงสุด(กระทรวงศึกษาธิการ, 2538:20)

เขตการศึกษา 3 ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้ฝั่งตะวันออกได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุงและจังหวัดสงขลาตามลำดับ ในเขต การศึกษา 3 มีการจัดบริการทางการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนเกือบทุกระดับทุกระดับการศึกษาและประชาชนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.43) นับถือ ศาสนาพุทธ รองลงมาได้แก่ ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาฮินดูและอื่น ๆ ตามลำดับ การจัดการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมในเขตการศึกษา 3 มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดการ ศึกษาก่อนประถมศึกษาซึ่งกระจายไม่ทั่วถึงอัตราการเข้าเรียนของประชากรกลุ่มอายุ 3-5 ปียัง ต่ำ(ร้อยละ 55) การจัดการศึกษาเพื่ออาชีพยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ระดับการศึกษาของประชาชนโดยเฉลี่ยยังต่ำ คุณภาพพระภิกษุสามเณรในการเป็นผู้นำทางศาสนา ยังต่ำ ขาดความชัดเจน และถูกละเลยในทิศทางเป้าหมายและแนวทางการสืบสานวัฒนธรรม ภาคใต้และการประสานงานการจัดการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของหน่วยปฏิบัติทั้งในและ

นอกกระทรวงศึกษาธิการยังขาดเอกภาพและประสิทธิภาพ ขาดระบบข้อมูลและระบบการวางแผนทางการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่มีคุณภาพ การจัดการศึกษาไม่สนองความต้องการอันจำเป็นของท้องถิ่น(สำนักพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม เขตการศึกษา 3, 2538 : 1-5)

จากประเด็นปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด(ศสว.จ)ซึ่งเป็นองค์กรกลางระดับจังหวัดของกระทรวงศึกษาธิการในการบริหารการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมยังไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่าย กรรมการเป็นจำนวนไม่น้อยที่มีหน้าที่ด้านการศึกษาโดยตรงและมีบทบาทหน้าที่ในงานประจำอยู่มาก สภาพดังกล่าวประกอบกับข้อจำกัดในเรื่องระยะเวลาในการปฏิบัติงาน จึงอาจทำให้เกิดความสับสนในบทบาทที่ตนกำลังปฏิบัติอยู่ และไม่สามารถแสดงบทบาทของคณะกรรมการนี้ได้อย่างเต็มที่ตามความสามารถ จึงทำให้ผลการปฏิบัติงานไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และหากบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการ ศสว.จ.ไม่ทราบบทบาทของตนอย่างชัดเจนแล้วจะทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพได้ ประกอบกับในขณะนี้ยังมีผู้ที่ทำการศึกษากว้างกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของคณะกรรมการชุดนี้โดยการสัมภาษณ์จากผู้ที่ดำรงตำแหน่งกรรมการ ในรายละเอียด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินการวิจัยในเรื่องนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาบทบาทที่ปฏิบัติจริงของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด เขตการศึกษา 3

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาบทบาทที่ปฏิบัติจริงของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดที่ปฏิบัติหน้าที่จริงในปี พ.ศ.2538 เฉพาะในเขตการศึกษา 3 ซึ่งประกอบด้วย 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัด

นครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุงและจังหวัดสงขลา

2. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กรอบบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด จำนวน 8 ข้อ (คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สป 261/2536 สั่ง ณ วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2536) มีรายละเอียดดังนี้

2.1 พิจารณา เสนอแนะ และให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับแผนพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม

2.2 กำหนดมาตรการให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมีการใช้ทรัพยากรและพนักงานจ้างในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม

2.3 พิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประเภท เงินอุดหนุนที่จังหวัดได้รับ เพื่อกิจการเกี่ยวกับการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม

2.4 กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานและสถานศึกษาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5 เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา ที่สืบเนื่องมาจากการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงานและโครงการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด

2.6 จัดให้มีการศึกษา สืบสวน วิเคราะห์ วิจัยและทบทวนเพื่อนำมาปรับปรุงการพัฒนาการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม

2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงาน เฉพาะกิจตามที่เห็นสมควร

2.8 ปฏิบัติงานอื่นที่กระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

บทบาทที่ปฏิบัติจริง หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด

คณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด (ศสว.จ.) หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ในด้านการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด (ตามคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการที่ สป 261/2536 สั่ง ณ วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2536) จำนวนไม่เกิน 21 คน ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนกรม

ต่าง ๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ พัฒนาการจังหวัด เกษตรจังหวัด สาธารณสุขจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด พาณิชย์จังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเสนอไม่เกิน 5 คน ศึกษาธิการจังหวัดและผู้ช่วยศึกษาธิการจังหวัด

เขตการศึกษา 3 หมายถึง ห้องที่ปฏิบัติงานและรับผิดชอบในการจัดการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่กระทรวงศึกษาธิการออกเป็นเขต พ.ศ.2520 รวม 5 จังหวัด คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุงและจังหวัดสงขลา(ราชกิจจานุเบกษา,2520 : 5)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัย จะทำให้ได้ข้อความรู้เกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด
2. ผลการวิจัยจะสามารถใช้เป็นแนวทางให้คณะกรรมการการศึกษา การศาสนา และการวัฒนธรรมจังหวัดนำไปปรับปรุงการปฏิบัติบทบาทของตนให้เหมาะสมยิ่งขึ้นและกระทรวงศึกษาธิการสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดให้สามารถปฏิบัติบทบาทหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์

วิธิตำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัดที่ปฏิบัติหน้าที่จริงในปี พ.ศ.2538 เขตการศึกษา 3 รวม 5 จังหวัด จำนวน 100 คน จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มกรรมการโดยตำแหน่งรวม 69 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและเลขาธิการ จำนวน 15 คน กรรมการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 29 คน และกรรมการที่ไม่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการจำนวน 25 คน กลุ่มกรรมการที่เป็นผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา จำนวน 10 คนและกลุ่มกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 21 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 36 คน โดยมีองค์ประกอบ และขั้นตอนการได้มาของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.2.1 สุ่มตัวอย่างจังหวัดในเขตการศึกษา 3 รวม 5 จังหวัด โดยแบ่งตามขนาดจังหวัดและสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ร้อยละ 50 ได้ตัวอย่างจังหวัดทั้งสิ้นรวม 3 จังหวัดโดยแบ่งเป็นจังหวัดขนาดเล็ก 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุงตามลำดับ จังหวัดขนาดกลางจำนวน 1 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา ส่วนจังหวัดขนาดใหญ่ไม่มี

1.2.2 จำนวนคณะกรรมการในจังหวัดที่สุ่มได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1.2.2.1 กลุ่มกรรมการโดยตัวแทน จำนวน 24 คน
ประกอบด้วย

ก. ประธานกรรมการและเลขานุการ จำนวน 6 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) และใช้ในการวิจัยทั้งหมด

ข. กรรมการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ร้อยละ 50 รวม 9 คน

ค. กรรมการที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ร้อยละ 50 รวม 9 คน

1.2.2.2 กลุ่มกรรมการที่เป็นผู้แทนหัวหน้าสถานศึกษา ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ร้อยละ 50 รวม 4 คน

1.2.2.3 กลุ่มกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ร้อยละ 50 รวม 8 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท คือ

2.1 แนวการสัมภาษณ์ (interview guideline) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ เป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของคณะกรรมการ การศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด เป็นแบบปลายเปิด (open-ended)

2.2 แบบวิเคราะห์เอกสาร ใช้วิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของคณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แจกแจงค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (percentage)

4.2 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

5. การนำเสนอข้อมูล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการวิเคราะห์เอกสารจะนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบความเรียง

ลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัยและลำดับชั้นในการเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทการบริหารงานในรูปคณะกรรมการ คณะกรรมการการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรมจังหวัด (ศสว.จ) สภาพปัจจุบันและปัญหาการจัดการศึกษา การศาสนาและการวัฒนธรรม

านเขตการศึกษา 3 และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

รายการอ้างอิง

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียน